

חַתּוּמֵי לְשַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁתֵּי תִזְרִיעַ-מִצּוֹרֶעַ ב' דְּרֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֵייר פְּרִקֵי אָבוֹת - פְּרִק ב' א' אֵייר ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשׁוּי

היום אנו לומדים על עוד דרכים בהם אדם יכול להטמא. אשה יכולה להטמא באופן מסוים שבו היא נקראת זבה. כל דבר שנוגעת בו באשר היא טמאה, גם הוא נטמא. כדי להטהר, עליה לעשות את אותם דברים שעושה הגבר באשר יש לו טמאת זב. להמתין שמונה ימים, ללכת למקוה ולהקריב שתי צפורים בקרבן.

תְּהֵלִים / יוֹם א' לַחֲדָשׁ פְּרִקִים א'-ט'

היום אנחנו מתחילים שוב את ספר התהלים מההתחלה! אם ירצה השם אנחנו נסים את כלו שוב, לפני ראש חודש סיון

בפרק א', הפרק הראשון של התהלים, אנחנו אומרים פסוק מאד מענין: "כי אם בתורת ה' חפצו, ובתורתו יהגה יומם ולילה" - כל מה שיהודי רוצה, זו תורת ה' והוא הוגה בתורתו ביום ובלילה. אבל רגע, איך זה מסתדר? בחלק הראשון של הפסוק כתוב שהיא תורת ה', ובחלק השני כתוב תורתו (התורה שלו, ששיבת לאדם הלומד)?

חסידות מסבירה שכשאדם מתחיל ללמוד תורה, הוא מרגיש שהתורה היא לא חלק ממנו. אבל ככל שהוא לומד יותר ויותר, אז התורה הופכת להיות שלו, ונהיית חלק ממנו! בטבעו, יש לאדם הסתכלות משל עצמו על העולם. אבל באשר אדם לומד תורה, הוא מתבונן על העולם כפי שה' רוצה שנתבונן עליו. באשר הוא לומד ומבין מספיק תורה, הוא מתחיל לשנות את חשיבתו לאופן החשיבה של ה' ואז אכן דרך "מחשבתו" של ה' הופכת להיות מחשבה שלו.

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אַמְרִים פְּרָק מ"ג (א' אייר שנה פשוטה)

לְעֵתִים יִתְכַּן שְׁלֹאֲדָם תְּהִיָּה אֲהַבַּת עוֹלָם, שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶת ה' וְלֹא שׁוֹם דְּבַר אַחַר, אֲפֹלוּ אִם לֹא הִיָּתָה לוֹ קוּדָם יְרֵאת שְׁמַיִם. אוּלָם לֹא זֶה הַדְּרָךְ קוֹרִים הַדְּבָרִים בְּדֶרֶךְ כָּלֵל. רַק לְעֵתִים יִכּוֹל לְקֵרוֹת שֶׁה' עוֹזֵר לְאָדָם שְׁקוּדָם כָּל תְּהִיָּה לוֹ אֲהַבָּה, לְמַשָּׁל אִם זֶה מִמֶּשׁ דְּחוּף עֲבוּרוֹ לְעֵשׂוֹת תְּשׁוּבָה.

אָבֵל עֲלִינוּ לְהִשְׁתַּדֵּל לְעֵשׂוֹת אֶת עֲבוֹדַת ה' עַל פִּי סֵדֶר. קוּדָם כָּל לְעַבְד עַל יְרֵאת שְׁמַיִם וְאַחַר כֵּן לְעַבְד עַל עֲבוֹדַת ה'.

הַדְּבַר רְמוּז בְּקִרְיַאת שְׁמַע בְּמִלָּה "וְאֲהַבַּת" שֶׁהִיא בְּגִימַטְרִיָּה "אוֹר" כְּפֹלֵל שְׁתִּיִּם.

קוּדָם כָּל יֵשׁ לָנוּ יְרֵאת שְׁמַיִם כְּדִי שֶׁהַנְּשִׂמָה תִּקְבַּל אֶת הָאוֹר שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת וְאִז אֲפָשֶׁר לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר שֶׁל אֲהַבַּת ה'.

הַיּוֹם יוֹם / א' אִיר

הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם הַשִּׁישִׁיה עֶשֶׂר לְעֵמֶר. וְגַם הַיּוֹם הַשְּׁנִי לְרֵאשׁ חֲדָשׁ.

פַּעַם בְּהַתּוֹעֲדוֹת בִּימֵי סְפִירַת הָעֵמֶר, מֵיִשְׁהוּ אָמַר לְרַבִּי רִשְׁ"ב: "חֲסִידֵי הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקִן הָיוּ תְּמִיד סוֹפְרִים".

הַרְבֵּי הַרִשְׁ"ב אֲהַב אֶת הַפְּתִיגָה הַזֶּה וְהִסְבִּיר אֶת מִשְׁמַעוֹתָיו.

לְמָה הַכּוֹנֵה בְּשׂאוֹמְרִים שְׁסוֹפְרִים מִשְׁהוּ? אֲפָשֶׁר לְסַפֵּר אֶת מְכוּנֵי הַצַּעֲצוּעַ כְּדִי לִוְדָא שְׁכַלְמֵם בְּקַפְסָא, אָבֵל מָה יֵשׁ לְסַפֵּר בְּזִמְנָן? אִי אֲפָשֶׁר "לְאֲבֹד" זִמְנָן.

הַרְבֵּי רִשְׁ"ב אָמַר שֶׁעֲלִינוּ לְסַפֵּר אֶת הַזִּמְנָן. לֹא שְׁאֲנוּ צְרִיכִים צְרִיכִים לְבַדֵּק שֶׁהַדְּקָה לֹא תִּבְרַח, אֲלֹא עֲלִינוּ לִוְדָא שֶׁהַזִּמְנָן נִמְצָא בְּשִׁמוּשׁ נִכּוֹן. אִם סוֹפְרִים כָּל שְׁעָה, נוֹכַח לִוְדָא שֶׁנִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּכָל הַזִּמְנָן שֶׁלָּנוּ לְעֲבוֹדַת ה'. וְאִז הַיָּמִים סְפוּרִים בְּגִלְלֵי שְׁיִוְדָעִים שְׁכַל הַיּוֹם מִשְׁמֵשׁ לְעֵשׂוֹת אֶת הַדְּבָרִים הַנְּכוּנִים. אִם מוֹדָאִים שְׁכַל שְׁעָה וְכָל יוֹם הֵם סְפוּרִים - מִשְׁתַּמֵּשִׁים בְּזִמְנָן לְכוֹנֵה הַנְּכוּנָה, אִז הַיָּמִים יִהְיוּ טוֹבִים עוֹד יוֹתֵר וְעוֹד יוֹתֵר. יֵשׁ לְהִשְׁתַּדֵּל שֶׁהַמְּחַר יִהְיֶה טוֹב יוֹתֵר מֵהַיּוֹם.

סֵפֶר הַמְצוּוֹת / מְצוּוֹת עֵשֶׂה רמ"ה

הַמְצוּוֹה הַיּוֹמִית, **מְצוּוֹת עֵשֶׂה רמ"ה**, הִיא אוֹתָהּ מְצוּוֹה כְּמוֹ אֲתָמוּל. קִנְיָה וּמְכִירָה עַל פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה. חֲפֵץ אִינוּ נִקְרָא מְכוּר עַד שֶׁהָאָדָם "קִנְיָה" אוֹתוֹ עַל יְדֵי שֶׁהָרָאָה שְׂזָה שְׁלוֹ. אַחַת הַדְּרָכִים לְקִנְיָן הַדְּבַר הִיא עַל יְדֵי הַגְּבָהָה שְׁלוֹ אוֹ שְׁמוּשׁ בּוֹ. הַמְצוּוֹה הִיא לְקַיֵּם אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ.

רְמַב"ם / הַלְכוֹת מְכִירָה פְּרָקִים ד', ה', ו'

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עוֹד הַלְכוֹת כִּיצַד חֲפֵץ מִשְׁתַּיֵּן לְאָדָם עַל פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה.

פְּרָק ד' - לּוֹמְדִים שְׂאֵם מִנִּיחִים מִשְׁהוּ בְּכָלֵי, זֶה בְּאֵלוּ הַנִּיחוּ אוֹתוֹ עַל הָאֲדָמָה שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם וְזֶה יִכּוֹל לְהַפְּךָ לְהִיּוֹת שְׁלוֹ. לּוֹמְדִים עַל עוֹד דְּרָכִים שְׁבוּ חֲפֵץ הוֹפֵךְ לְהִיּוֹת שִׁיף לְאָדָם לְמַשָּׁל עַל יְדֵי נִשְׂיָאתוֹ מִמְקוֹם לְמְקוֹם אוֹ עַל יְדֵי הֶרְמָה שְׁלוֹ.

פְּרָק ה' - לּוֹמְדִים עַל קִנְיָת דְּבָרִים עַל יְדֵי הַחֲלָפָה שֶׁל חֲפֵץ בְּמִשְׁנָהוּ. לְמַשָּׁל לְקִנְיָת פְּרָה וְלִתְתַּת תְּמוּרָתָה חֲמוּר. אָדָם יִכּוֹל לְתַת אֲפֹלוּ חֲפֵץ קֶטָן (קִנְיָן) כְּמוֹ צִעִיף כְּדִי לְהִרְאוֹת שְׂזָה שִׁיף לְאָדָם הַשְּׁנִי. יִשְׁנֵן הַלְכוֹת רַבּוֹת הַנוֹעֲרוֹת לְעִנְיָן הַקִּנְיָן וְאִיף הוּא פּוֹעֵל.

בפרק ו'- הרמב"ם מלמד כיצד "קונים" דברים שבדרך כלל משתמשים בהם כדי לקנות דברים אחרים למשל בסף ומסמכים.

דרכי החסידות / חדש איר

לחדש איר ישנם שני נושאים עקריים שעליהם הרבי דבר.

1. מדי יום במשך כל החדש ישנה מצוה (ספירת העמר).
2. האבות נולדו בחדש ניסן, והחדש הראשון לחייהם היה בחדש איר. לכן הוא מכנה גם חדש זיו - אור, בגלל האבות שהאירו את העולם. המילה איר היא גם ראשי תבות של שמות האבות:

אברהם

יצחק

יעקב

רחל

עלינו להשתמש בכוחות המיוחדים בחדש איר כדי להפוך את העולם למקום מואר יותר ומוכן לגאולה.